
Fastlegeforhandlinger – kommunalt strikkhopp

AKTUELT

ARNE JOHAN NORHEIM

pt. New Zealand

I disse fastlegetider kan det kanskje hevdes at jeg som allmennpraktiker med ønske om fortsatt legegjerning i Harstad kommune, valgte feil tidspunkt for mitt sabbatsår som forsker på New Zealand.

Strikkhopp og fastlegeforhandlinger kan sammenliknes, mener Arne Johan Norheim i fritt sveg på New Zealand. Foto privat

Plutselig var muligheten til stede for å avslutte min allmennt medisinske doktorgrad. Derfor forlot jeg Norge i fjor sommer mens fastlegeordningen fortsatt så ut til å være et luftslott og forhandlinger med hjemkommunen var langt i det blå.

Gjøkunger

Noen allmennpraktikere har vel av og til en følelse av å være leilending i egen kommune, mens kommunen til tider ser på legestanden som landets største forsamling av gjøkunger. Det er dermed nok så utfordrende å begi seg inn i forhandlinger om en av de aller viktigste arbeidsavtaler for fremtidig legegjerning. Utfordringen blir ikke mindre når man befinner seg på motsatt side av globusen.

I Harstad har det i mange år vært underdekning av leger, men politikerne har ikke villet prioritere allmennlegetjenesten. Fastlegeordningen har rettet oppmerksomheten mot problemet, og det ble først lyst ut to nye hjemler. I skrivende stund ser det ut til at ytterligere to til tre hjemler må utlyses dersom fastlegeordningens intensjoner og legenes ønsker skal oppfylles.

Kommunen innbød alle allmennlegene i Harstad til forhandlinger i brev av 8.11. 2000. Hver lege fikk tre kvarter til å forhandle frem en avtale. Siden jeg befant meg på New Zealand ble jeg innvilget rett til å forhandle per e-post og telefaks. Ingen avtaler var ferdigforhandlet ved fristens utløp 1.12. 2000.

I løpet av forhandlingsrunden kom det frem et unisont krav om fri med lønn etter legevakt, godtgjørelse for timer for fagutvikling, kommunelegemøter og møter i allmennlegeutvalget. Slike møter ble bakt inn i tiden med kommunale tilsynsoppgaver samt at det ble fremmet krav om et stabilitets- og rekrutteringstilskudd.

Uten sikkerhetsnett

Jeg sendte svar på forhandlingsinvitasjonen 20. november, og en uke etter ble jeg bedt om å presisere mine krav, noe som ble gjort samme dag. Kommunens mål var imidlertid bare å få oversikt over listestørrelse og legedekningen innen 1. desember. Etter nye forhandlinger ble de individuelle avtalene undertegnet 8. desember og den tillitsvalgte i kommunen undertegnet på mine vegne.

Overenskomsten er referert av mine venner, og det fremgår at vi ikke fikk gjennomslag for rekrutteringstilskudd og timer til faglig utvikling samt at fri med lønn etter legevakt ble avvist. Selve avtalen med kommunen har jeg faktisk per juletider 2000 ikke sett. Gad vite om jeg har en jobb å komme til når jeg er tilbake i Harstad 1.6. 2001?

Mine forhandlinger om fastlegeavtale kan vel best karakteriseres med følelsen jeg hadde under strikkhopp her på New Zealand: Intet kommunalt sikkerhetsnett, og jeg er usikker på om strikken som skal dra meg tilbake inn i allmennmedisinen, er sterk nok.

Publisert: 20. januar 2001. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.